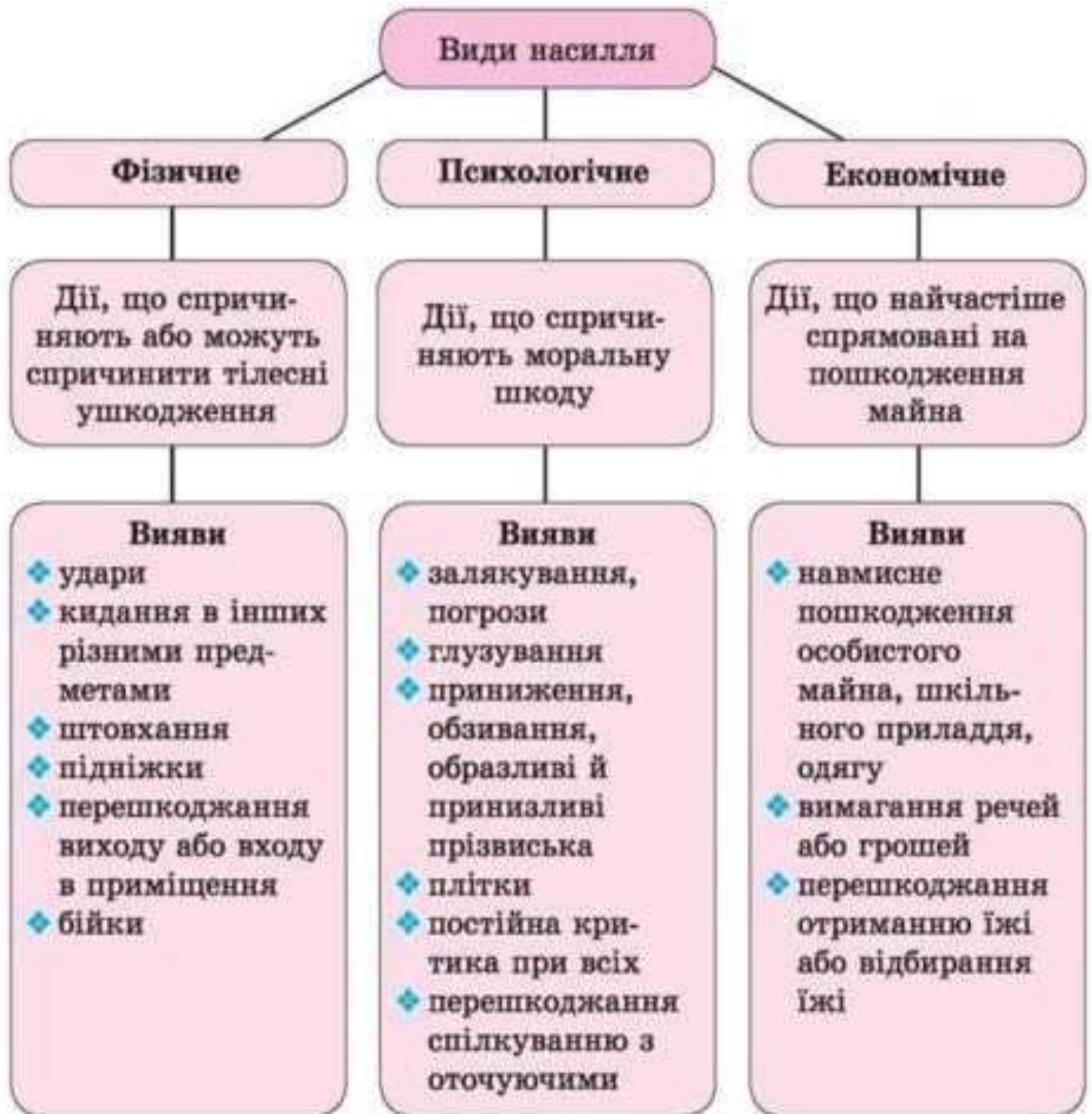

Стоп насильство!!!

Насильство над дитиною: причини і наслідки.

Жорстоке поводження з дітьми і зневага їхніми інтересами можуть мати різні види і форми, але їх наслідками завжди є **серйозний збиток для здоров'я, розвитку і соціалізації дитини, нерідко й загроза її життю чи навіть є причиною смерті.**

Фізичне насильство - нанесення дитині батьками чи особами, що їх замінюють, вихователями чи іншими особами фізичних травм, різних тілесних ушкоджень, що завдають збиток здоров'ю дитини, порушують її розвиток і позбавляють життя.

Ці дії можуть здійснюватися у формі:

- побиття;
- катування;
- штовхань;
- у вигляді ударів, ляпасів, припікання гарячими предметами, рідинами, запаленими сигаретами;
- у вигляді укусів і з використанням усіляких предметів як знаряддя бузувірства.

Фізичне насильство включає також:

залучення дитини до вживання наркотиків, алкоголю, пропонування їй отруйних засобів чи медичних препаратів, що викликають одурманення (наприклад, снодійних, не прописаних лікарем), а також спроби удушення чи втоплення дитини.

У деяких родинах як дисциплінарну міру використовують різні види фізичного покарання - від потиличників і ляпанців до пороття ременем. Необхідно усвідомлювати, що фізичне насильство - це фізичний напад (катування), воно майже завжди супроводжується словесними образами і психічною травмою.

Сексуальне насильство чи спокуса - використання дитини (хлопчика чи дівчинки) дорослою людиною чи іншою дитиною для задоволення сексуальних потреб або отримання вигоди.

Сексуальне насильство включає статеві зносини (коїтус), оральний і анальний секс, взаємну мастурбацію, інші тілесні контакти із статевими органами. До сексуального розбещення належать також залучення дитини до проституції, порнобізнесу, оголення перед дитиною статевих органів і сідниць, підглядання за нею, коли вона цього не підозрює: під час роздягання, відправлення природних потреб.

Психічне (емоційне) насильство - постійна чи періодична словесна образа дитини, погрози з боку батьків, опікунів, учителів, вихователів, приниження її людського достоїнства, обвинувачення її в тому, у чому вона не винна, демонстрація нелюбові, ворожості до дитини. До цього виду насильства належать також постійна неправда, обман дитини (у результаті чого вона втрачає довіру до дорослого), а також ситуації, коли вимоги до дитини не відповідають її віковим можливостям.

Зневага інтересами і потребами дитини (нехтування) - відсутність належного забезпечення основних потреб дитини в їжі, одязі, житлі, вихованні, медичній допомозі з боку батьків чи осіб, їх що замінюють, у силу об'єктивних причин. Прикладом зневажливого ставлення до дітей є залишення їх без догляду, що часто призводить до нещасних випадків, отруєнь та інших небезпечних для життя і здоров'я дитини наслідків.

Зазвичай дитина-жертва страждає одночасно від декількох видів насильства. Так, інцест (сексуальне насильство) неминуче супроводжується руйнуванням сімейних стосунків та довіри в сім'ї, маніпулятивними стосунками, а часто й залякуванням з боку кривдника, що кваліфікується як психологічне насильство. Складовою частиною практично всіх видів насильства є фізичне (побиття) та емоційне (загрози вбити або покалічити).

Одним з проявів жорстокого поводження з дітьми є також відсутність у жінки любові до дитини, коли та ще перебуває в материнській утробі, тобто від небажаної вагітності. Її, що ще нічим себе не проявила, вже не люблять, не думають і не піклуються про неї. Будучи емоційно відкинутими ще до народження, такі діти народжуються раніше терміну в два рази частіше в порівнянні з дітьми від бажаної вагітності, вони частіше мають недостатню масу тіла, частіше хворіють у перші місяці життя, гірше розвиваються.

Насильство над дітьми можна класифікувати також за такими ознаками:

- у залежності від стратегії кривдника: явне та приховане (непряме);
- за часом: те, що відбувається зараз, і те, що трапилося в минулому;
- за тривалістю: одноразове або багаторазове, що триває роками;
- за місцем та оточенням: вдома - з боку родичів; у школі - з боку педагогів або дітей; на вулиці - з боку дітей або незнайомих дорослих.

Наслідки.

Будь-який вид жорстокого поводження з дітьми веде до найрізноманітніших наслідків, але поєднує їх одне - збитки здоров'ю дитини чи небезпеку для її життя.

Негативними наслідками для здоров'я є: втрата чи погіршення функції якого-небудь органа, розвиток захворювання, порушення фізичного чи психічного розвитку. З 100 випадків фізичного насильства над дітьми приблизно 1-2 закінчуються смертю жертви насильства. Наслідками фізичного насильства є синці, травми, переломи, ушкодження внутрішніх органів: печінки, селезінки, бруньок і ін. Потрібен час, щоб залікувати ці ушкодження, але ще більше часу і зусиль потрібно для того, щоб залікувати серцевні рани, психіку дитини, що постраждала від побоїв.

Розрізняють наближені і віддалені наслідки жорстокого поводження і неуважного ставлення до дітей.

До наближених наслідків належать фізичні травми, ушкодження, а також блювота, головний біль, втрата свідомості, характерні для синдрому струсу, що розвивається в маленьких дітей, яких беруть за плечі і сильно трясуть. Окрім зазначених ознак, у дітей під час цього синдрому з'являється крововилив в очні яблука.

До найближчих наслідків належать також гострі психічні порушення у відповідь на будь-який вид агресії, особливо на сексуальну. Ці реакції можуть проявлятися у вигляді порушення, прагнення кудись бігти, сховатися або

глибокої загальмованості, зовнішньої байдужності. Однак в обох випадках дитина охоплена найгострішим переживанням страху, тривоги і гніву. У дітей старшого віку можливий розвиток важкої депресії з почуттям власної збитковості, неповноцінності.

Серед віддалених наслідків жорстокого поводження з дітьми виділяються порушення фізичного і психічного розвитку дитини, різні соматичні захворювання, особистісні та емоційні порушення, соціальні наслідки.

Порушення фізичного і психічного розвитку.

У більшості дітей, що живуть у родинах, де застосовуються важкі фізичні покарання, лайка на адресу дитини і є "методами виховання", чи в родинах, де діти позбавлені тепла, уваги, наприклад, у родинах батьків-алкоголіків, наявні ознаки затримки фізичного і нервово-психічного розвитку. Закордонні фахівці назвали цей стан дітей "нездатністю до процвітання".

Діти, що зазнавали жорстокого ставлення до себе, часто відстають у рості, масі чи у тому та іншому від своїх однолітків. Вони пізніше починають ходити, говорити, рідше сміються, вони значно гірше встигають у школі, ніж їхні однолітки. У таких дітей часто спостерігаються "дурні звички": ссання пальців, кусання нігтів, розгойдування, заняття онанізмом. Та й зовні діти, що живуть в умовах зневаги їхніх інтересів, фізичних й емоційних потреб, виглядають по-іншому, ніж діти, що живуть у нормальних умовах: у них припухлі, "заспані" очі, бліде обличчя, скуйовджене волосся, неохайність в одязі, інші ознаки гігієнічної занедбаності - педікульоз, висипання, неприємний запах від одягу і тіла.

Різні захворювання як наслідок жорстокого поводження

Захворювання можуть носити специфічний для окремого виду насильства характер:

- ✚ **під час фізичного насильства** наявні ушкодження частин тіла і внутрішніх органів різного ступеня тяжкості, переломи кісток;
- ✚ **під час сексуального насильства** можуть бути захворювання, що передаються статевим шляхом: інфекційно-запальні захворювання геніталій, сифіліс, гонорея, СНІД, гострі і хронічні інфекції сечостатевого шляхів, травми, кровотечі із статевих органів і прямої кишки, розриви прямої кишки і піхви, випадання прямої кишки; непояснений (якщо ніяких захворювань органів черевної порожнини і малого таза не виявляється) біль внизу живота. Часто в дітей розвиваються такі нервово-психічні захворювання, як тики, заїкуватість, енурез (нетримання сечі), енкопрез (нетримання калу), деякі діти повторно потрапляють у відділення невідкладної допомоги з приводу випадкових травм, отруєнь.

Незалежно від виду і характеру насильства в дітей можуть спостерігатися різні **захворювання, що належать до психосоматичних**: ожиріння чи, навпаки, різка втрата ваги, що обумовлено порушеннями апетиту.

- ✚ **під час емоційного (психічного) насильства** нерідко бувають шкірні висипання, алергійна патологія, виразка шлунка;

Психічні особливості дітей, які постраждали від насильства

Практично всі діти, що постраждали від жорстокого поводження і зневажливого ставлення, пережили психічну травму, в результаті чого вони розвиваються з визначеними особистісними, емоційними і поведінковими особливостями, що негативно впливає на їхнє подальше життя.

Діти, що зазнали різного роду насильства, самі **стають агресивними**, що найчастіше виливається на більш слабких: молодших за віком дітей, на тварин. Часто їхня агресивність виявляється в грі, часом спалахи їхнього гніву не мають видимої причини.

Деякі з них, **навпроти, надмірно пасивні**, не можуть себе захистити. І в тому, і в іншому випадку порушується контакт, спілкування з однолітками. У занедбаних, емоційно депривованих дітей прагнення будь-яким шляхом привернути до себе увагу іноді виявляється у вигляді зухвалого, ексцентричного поводження.

Діти, що пережили сексуальне насильство, здобувають невластиві віку пізнання про сексуальні стосунки, що проявляється в їхній поведінці, в іграх з іншими дітьми чи з іграшками. Навіть маленькі діти, які не досягли шкільного віку, які постраждали від сексуального насильства, згодом самі можуть стати ініціаторами розпусних дій і втягувати в них велике число учасників.

Найбільш універсальною і важкою реакцією на будь-яке, а не тільки сексуальне насильство, є **низька самооцінка**, що сприяє збереженню і закріпленню психологічних порушень, пов'язаних з насильством. Особистість з низькою самооцінкою переживає почуття провини, сорому.

Для неї характерна **постійна переконаність у власній неповноцінності**, у тому, що "ти гірше всіх". Унаслідок цього дитині важко домогтися поваги оточуючих, успіху, спілкування її з однолітками ускладнені.

Серед цих дітей, спостерігаються **часті депресії**, навіть у дорослому віці. Це виявляється в приступах занепокоєння, безпричинної туги, почуття самотності, порушеннях сну. У старшому віці у підлітків, можуть спостерігатися **спроби покінчити з собою чи завершені самогубства**.

Почуваючи себе нещасливими, знедоленими, пристосовуючись до ненормальних умов існування, намагаючись знайти вихід з положення, що створилося, вони і самі можуть стати шантажистами. Це, зокрема, стосується сексуального насильства, коли в обмін на обіцянку зберігати таємницю і не ламати звичного сімейного життя, діти вимагають у дорослих гвалтівників гроші, солодоші, подарунки.

Соціальні наслідки жорстокого поводження з дітьми

Можна виділити два наслідки, що виявляються одночасно: шкода для жертви і для суспільства.

1. Діти, що пережили будь-який вид насильства, відчують труднощі соціалізації: у них порушені зв'язки з дорослими, немає відповідних навичок спілкування з однолітками, вони не мають достатнього рівня знань і ерудиції, щоб завоювати авторитет у школі тощо. Рішення своїх проблем діти - жертви насильства - часто знаходять у кримінальному, асоціальному середовищі, а це

часто сполучено з формуванням у них пристрасті до алкоголю, наркотиків, вони починають красти і здійснювати інші протиправні дії.

Дівчатка нерідко починають займатися проституцією, у хлопчиків може порушуватися статева орієнтація. І ті й інші згодом відчують труднощі у разі створення власної родини, вони не можуть дати своїм дітям досить тепла, оскільки не вирішені їхні власні емоційні проблеми.

Як говорилося вище, будь-який вид насильства формує у дітей і підлітків такі особистісні і поведінкові особливості, які роблять їх малопривабливими і навіть небезпечними для суспільства.

2. Які ж суспільні втрати від насильства над дітьми? Це, насамперед, утрати людського життя в результаті вбивств дітей і підлітків, їхніх самогубств, це втрата в їхній особі продуктивних членів суспільства внаслідок порушення їх психічного і фізичного здоров'я, низького освітнього і професійного рівня, кримінальної поведінки. Це втрата в їхній особі батьків, здатних виховати здорових у фізичному і моральному відношенні дітей. Нарешті, це відтворення жорстокості в суспільстві, оскільки колишні жертви самі часто стають гвалтівниками.

ЗАКОНОПРОЕКТ

5294: ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЮ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

ПОЛОЖЕННЯ

Внесення в ЄРДР випадків домашнього насильства

Контроль поведінки кривдника поліцією

ПЕДАГОГИ

повинні повідомляти ювенальні служби та поліцію про факт домашнього насильства не пізніше, ніж за добу

МЕДИКИ

повинні повідомляти місцеву владу та поліцію про травми, отримані унаслідок домашнього насильства

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО:

- фізичне насильство
- економічне насильство
- сексуальне насильство
- психологічне насильство

ПОКАРАННЯ:

- громадські роботи - **150-240 год**
- арешт - **до 6 місяців**
- обмеження волі - **до 5 років**
- позбавлення волі - **до 2 років**

Коли дитина скаржиться, що зазнає насильства з боку або вихователя

- З'ясувати у дитини якомога більше фактів, подробиць про заподіяння їй шкоди з боку вчителя/вихователя
- Звернутися до Батьківського комітету
- Звернутися до директора навчального закладу для з'ясування обставин
- Звернутися із заявою щодо перевірки методів виховання з боку вчителя/вихователя до управління освіти відповідного району та міста. Своєю чергою Управління освіти повинно надати Висновок комісії
- Звернутись із відповідною заявою до органів внутрішніх справ, управлінь (відділів) у справах сім'ї та молоді

Відповідальність дітей за насильство стосовно інших дітей

Дитина у віці до 14 років:

- не несе відповідальності за нанесену нею шкоду, за неї відповідають батьки
- на батьків можуть накласти штраф за невиконання обов'язків щодо виховання дитини
- поліція може поставити таку дитину на облік

Дитина у віці 14-15 років:

- може бути притягнута до кримінальної відповідальності за умисне нанесення тяжких ушкоджень або середньої тяжкості

Дитина, якій виповнилося 16 років:

- має повну деліктоздатність, тобто сама несе відповідальність за вчинені правопорушення та злочини

Що робити батькам, коли дитина скаржиться на насильство з боку інших дітей

- Звернутися до поліції із заявою для встановлення усіх обставин та фактів і притягнення винної особи до відповідальності
- Звернутися до територіальних управлінь освіти для проведення ними розслідування разом з адміністрацією школи із залученням психолога (у випадках нанесення незначної шкоди)

Як довести факт психологічного та економічного наси́льства

- Намагайтеся зробити так, щоб у проявів насильства були свідки
- Заручіться підтримкою того, кому довіряєте, розкажіть про ситуацію, що відбувається
- Фіксуйте факти насильства за допомогою відео та фото, записуйте розмови, погрози, психологічний тиск, шантаж на мобільний телефон та диктофон
- Звертайтеся за допомогою до компетентних органів та служб
- Фіксуйте факти таких звернень та залишайте собі копії поданих заяв, отриманих довідок тощо
- Пам'ятайте, що зібрані поодинокі докази лише в своїй сукупності можуть дати бажаний ефект – притягнення винного до відповідальності

